

поетъ (Материали за биографията му)“. И тукъ е даденъ портретъ на Чинтуловъ. Авторътъ казва, че не билъ челя писаното за поета въ Утро и наистина пише независимо отъ писаното дотогава. Материалитъ сж дадени главно по лични спомени. Чакъровъ е билъ колега на Чинтуловъ и близъкъ неговъ приятелъ въ Сливенъ. Но биографътъ не се е погрижилъ да провѣри споменитъ си, и въ биографскитъ му посочвания сж допуснати важни грѣшки, нѣкои отъ които вече изтъкнахъ. За по-голѣма убѣдителностъ, авторътъ прѣдава много често споменитъ си въ разкази и думи на самия Чинтуловъ, въ които малко може да се вѣрва. Заслугата на Чакъровъ е въ това, че той пръвъ събра произведенията на поета, като изнесе и нѣкои неизвѣстни дотогава. За печатанитъ въ „Цар. Вѣстникъ“ стихотворения и Чакъровъ не знае нищо. Неговата оцѣнка за Чинтуловъ е въ много отношения погрѣшена. Авторътъ иска настойчиво да обърне внимание на обществото върху единъ незаслужено забравенъ поетъ и общественикъ. Съ тая мисль тонътъ на работата е повишенъ, фактитъ прѣиначени — можеби и немного умишлено — оцѣнката прѣувеличена. Единъ примѣръ: „Не трѣбва да забравяме, че поета Чинтуловъ е основата, върху която почива и ще се зижда бждащето на България“ (кн. III, с. 4). — Въ 1910 Чакъровъ прѣпечати сжщата статия безъ сжществени промѣни въ Юб. сб., с. 103 — 168. Името на автора и заглавието сж промѣнени така: *М. Г. Грековъ* — Поетътъ Добри Петровъ Чинтуловъ — (Изъ Сливенскитъ ми спомени). Освѣтъ това статията е разбита на нѣщо като уводъ и 17 глави, нѣкои отъ които носятъ романни заглавия. Повторени сж почти всички по-раншни грѣшки — поправена е датата на смъртъта — прибавени сж и нови спомени за Чинтуловъ и негови признания, та цѣлата работа е заприличала на романъ. Едвали не най-важнитъ моменти въ живота на Чинтуловъ сж свързани съ бой надъ „героя“ и неговъ плачъ. Изобщо работата на Чакъровъ — Грековъ въ новия си видъ нищо не е спечелила, а дори твърдъ е изгубила и съ това, че тоя пжтъ отъ Чинтуловитъ стихотворения сж прѣпечатани само: „Прощавай, синко, много здраве“, „Балкански юнакъ“ съ руския му прѣводъ и „Народна любовь“ (161 — 168.)